

Ozan Erol

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.12.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

18 Mart Çanakale

Bu vatan uğruna binlerce mehmet
anakaledede bircan olduğu gündür
Anafartalarda conk bayırında
Binlerce ieyin solduğu gündür

Ne silah ne bonba kar etti bize
Mehmetcik önünde ktler dize
Düşman ordusunu döktük denize
Derelerin kanla dolduğu gündür

Pınarlar kan akar damla içilmez
Yiğidin şanına kıymet biçilmez
Dünya duysun Çanakale geçilmez
Zafer türküsünün çaldığı gündür

İki yüzelli bin şehit kanı var burda
Aziz ecdadımın canı var burda
Yüce milletimin şanı var burda
Dünyaya namını saldığı gündür

Medeniyet diyen batı gleri
Hile aldatmaca asıl işleri
Birkezdaha boşa çıktı düşleri
Aslan pençesinde kaldığı gündür

Koca seyit mehmet avuşumuz var
Cihani düşmana eylediler dar
Coşkunğlu bize tek vatandır yar
Düşmanın dersini aldığı gündür

ozan Erol Coşkunğlu

Ozan Erol

Acımadan

Yüreğimde açan gülü
Kırdın gittin acımadan
Bir hayel uğruna beni
Yordun gittin acımadan

Aldırmadın gözde yaşa
Ömür yalan geçer boşa
Tüm gücünle taştan taşa
Vurdun gittin acımadan

Dağ başında esen yelden
Acı kelam ettin dilden
Beni benden değil elden
Sordun gittin acımadan

Coşkunoğluyum yazarım
Bütün dertlerden bizarım
Ölmeden kazdın mezarım
Sardın gittin acımadan

Ozan Erol

Anam

Nezaman dertli bir türkü duysam
Ozaman aklıma sen geldin anam
Nezaman ağlasam gözden yaş gelse
Sarıpta sinene sen sildin anam

Gurbet elde kış eyledim yazımı
Sitemkardım yine çektin nazımı
Bir sana diyordum gönül sızımı
Bütün dertlerimi sen böldün anam

Bir bilsen ne kadar hasretim sana
Bu zalim ayrılık kar etti cana
Bir derdin olsaydı açmazdın bana
Üzülürüm diye hep güldün anam

Coşkunoğlu yaralıdır nicesi
Duman alır derdin dağın yücesi
Çine bu ramazan kadir gecesi
Özledim rüyama sen geldin anam
söz ozan Erol Coşkunoğlu

Ozan Erol

Armı kaldı

Mevsimler tersine döndü
Yağmur düştü karmı kaldı
Sevgi bitti saygı firar
Haya gitti armı kaldı

Dünyanın dengi değışti
İnsanın cengi değışti
Güllerin rengi değışti
Bülbüllerde zarmı kaldı

Gördüğümüz kula çattık
yalanla iftira attık
Sermayeye haram kattık
Helal kazanç karmı kaldı

Coşkunoğlunda endişe
Aldandım gördüğüm düşe
Sen beni attın ateşe
Yakacağın narmı kaldı
söz ozan Erol Coşkunoğlu

Ozan Erol

Askerim

Amanet aldığın vatandır oğul
Bedeninde saklı cana degime
Edirnededen ardahana yudumuz
Karişını yüzbin hana değişme

Durma geriye yürü önlerde
Binlerce şehit verdik dünlerde
Ay yıldızım dalğalansın gönlerde
Al rengin damarda kana değişme

Komutanı çavuşu onbaşı eri
Kutsaldır göreviz dönmeyin geri
Nöbet tutup ayak bastığın yeri
Verselerde tüm cihana değişme

Coşkunoğlu ödün verme özünden
Doğru yürü ecdadının izinden
Dinle amirini çıkma sözünden
Önce vatan sakın bana değişme

Ozan Erol

Ayrılık

Binbir engel çıkardılar yoluma
Yıkıla yıkıla geldim bu hale
Hasret kemendini taktım koluma
Büküle büküle geldim bu hale

Çocuk iken annemin kucağında
Dolandım gurbetin her bucağında
Ferhat elinde kerem ocağında
Yakıla yakıla geldim bu hale

Esen yele verdim tüm emegimi
Yaşla doldurdular göz bebeyimi
Binbir hekim açtı bu yüreğimi
Bakıla bakıla geldim bu hale

Coşkunoğlu incittiler canımı
Hiç soran olmadı arzu halimi
Damla damla akıttılar kanımı
Döküle döküle geldim bu hale
söz ozan Erol coşkunoğlu

Ozan Erol

Bende Görün

Uzaklarda aramayın sevdayı
Gönül tezgahımda var bende görün
Bülbül gibi ah eylerim bir güle
Gitmiyor içimden zar bende görün

Yıllarca dinmedi gözdeki yaşım
Çile kazanında kaynıyor aşım
Ağrı dağı gibi dumanlı başım
Boranı tipiği kar bende görün

Coşkunoğlu bilemedim nedendir
Hangi dert ararsan hepsi bendedir
Patlayan volkanlar yüreğimdedir
Yakacak dünyayı nar bende görün

Ozan Erol

Birdaha

Yaktın yüreğimi bir volkan gibi
İstesende bulamazsın birdaha
Birdeğil bin yerden yareler açtın
merhem olup saramazsın birdaha

Geceler boyunca gözyaşı döktüm
Eller güleriken boynumu büktüm
Sevda çınarını kökünden söktüm
İstesende kıramazsın birdaha

Ne bağım ol nede barın isterim
Ne bülbül ol nede zarın isterim
Ne dağım ol nede karın isterim
Bu gönlümde kalamazsın birdaha

Coşkunoğlu küskün oldu dillerim
Açmadan soluyor sevda güllerim
Türküler hüznü yaslı tellerim
Mızrap vurup çalamazsın birdaha

Ozan Erol

Bizim eller

Renga renk açardı dağların gülü
Bülbüle eş idim bizim ellerde
Başımda eserdi sevdanın yeli
Kanatsız kuş idim bizim ellerde

Solmamış güllerim dalımda idi
Yürüyor kervanım yoluda idi
Anne baba kardeş yanımda idi
Bir dekil beş idim bizim ellerde

Coşkunoğlum neden kaygı var idi
Yüreklerde temiz duygu varidi
İnsandan insana saygı var idi
Ne kadar hoş idim bizim ellerde

Ozan Erol

Büyük millet

Tarihler boyunca barış destanı
Yazanı unutmaz bu büyük millet
Hile üzerine kin tezgahını
Bozanı unutmaz bu büyük millet

Germişler dünyanın dostluk yayını
Savaştan kimler alır payını
Bozarız seneryodan oyunu
Ezanı unutmaz bu büyük millet

İnsan benliğini doğru bilmeli
Düşman kavramını kökten silmeli
Dostluk inşa edip sevgi temeli
Kazanı unutmaz bu büyük millet

Bülbül sevdasında gül dile gelir
Gönül sevdasında sel dile gelir
Coşar coşkunoğlu tel dile gelir
Ozanı unutmaz bu büyük millet

Ozan Erol

Delisin

Yüreğine dikmiş sevda çınarı
Vallahı sen delisin deli
Gözleride olmuş sevda pınarı
Vallahı sen delisin deli

Kim anlamış aşıkların halinden
Kerem aslısından mecnun çölünden
Bülbül ayrı kalmaz kendi gülünden
Vallahı sen delisin deli

Karlar yağmadan gönül dağına
Dikenleri ekme sevgi bağına
Belkide diyorsun coşkunoğluna
Vallahı sen delisin deli

Ozan Erol

Dokunmayın

Eğer bülbül olamazsan
Gle sakın dokunmayın
Bir menzile varamazsan
Yola sakın dokunmayın

Dost sözüne kanamazsan
Hatır sorup anamazsan
Kerem olup yanamazsan
Kle sakın dokunmayın

Ktlere kızamazsan
Yalanları bozamazsan
Gerçekleri yazamazsan
Ele sakın dokunmayın

Coşkunoğlu kalamazsan
Bir sevgiyle dolamazsan
Dost sazını çalamazsan
Tele sakın dokunmayın

Ozan Erol

Esen Rüzgar

Bugün estin deli rüzgar
Yine kırdın dallarımı
Felek sana neyledimki
Hep kesersin yollarımı

İçim yare güldüm ise
Kaderim bu bildim ise
Kimseye kem dedim ise
Koparsınlar dillerimi

Coşkunoğlu kanma düşe
Her günün dolar endişe
Yandırdılar bir ateşe
Savurdular küllerimi

Ozan Erol

Gönül sarayım

Çevirdiler viraneye
Benim gönül sarayımı
Gelen yıktı temelinden
Benim gönül sarayımı

Yanan odu söndürdüler
Yaşariken öldürdüler
Harebeye döndürdüler
Benim gönül sarayımı

Ferhatlara göl ettiler
Mecnunlara el ettiler
Aşıklara yol ettiler
Benim gönül sarayımı

Tutup attılar kenara
Yazdılar yazımı kara
Çevirdiler bir pınara
Benim gönül sarayımı

Hergelen bir şey söyledi
Kimse doğruyu demedi
Coşkunoğlu terk eyledi
Benim gönül sarayımı

Ozan Erol

Gurbet

Bilmem nesini anlatam efendim
Hep belalıdır başı gurbetin
Ağlarım kendimi bildim bileli
Akıp sele döner yaşı gurbetin

Kimini bey eder kimini nöker
Kimine sefa olur kimine keder
Kimine bal oldu kimine şeker
Bize zehir oldu aşı gurbetin

Kim nebilir içimdeki yareyi
Derdi veren elbet verir çareyi
Kimin köşkü oldu kimin sarayı
Bize mezar oldu taşı gurbetin

söz müzik Ozan Erol Coşkunoğlu

Ozan Erol

Gurbette

Yüregimde sızı gözümde yaşım
Silemedim silinmiyor gurbette
Neler gelir bilmem garip başıma
Bilemedim bilinmiyor gurbette

Açmadan bağımın gülleri soldu
Ne dert ararisen hep beni buldu
Sevincim kayboldu neşem kayboldu
Gülemedim gülünmüyor gurbette

Susuz kalmış beden kurumuş dallar
Kaybolmuş yeşili sararmış allar
Doğmuyor güneşim karanlık yollar
Gelemedim gelinmiyor gurbette

Hasret tarlasında çile ekini
Göz yaşıyla suladılar kökünü
Bu coşkunoğlunun keder yükünü
Bölemedim bölünmüyor gurbette

Ozan Erol

Gülemi döndün

Dikenler üstünde eğlenen bülbül
Solmuş gülşenlerin gülemi döndün
Kasırga kopardın gönül dünyamda
Şimdi sessiz esen yelemi döndün
Döndün döndün yelemi döndün
Benden yüz çevirip eleme döndün

Birgün göremezsem derdin özlerim
Bedenim yansada sevgin gizlerim
Dünyaya hoş bakan dertli gözlerim
Bugün ağlıyorsun selemi döndün
Döndün döndün selemi döndün
Benden yüz çevirdin eleme döndün

Coşkunoğlu susmuş sözün kalmamış
Baharın tükenmiş yazın kalmamış
Yanmış gönül çıran közün kalmamış
Yoksa keremgibi külemi döndün
Döndün döndün külemi döndün
Benden yüz çevirdin eleme döndün

Ozan Erol

Hakkımı helal etmiyeceğim

Bilesinki her iki cihandada
Hakkımı sana helal etmiyeceğim
Yarın kurulacak yüce divandada
Hakkımı sana helal etmiyeceğim

Cihanı dar edip düşman kalsanda
Gül misali hazan değip solsanda
Birkez değil binkez pişman olsanda
Hakkımı sana helal etmiyeceğim

İftira kaynatıp içtin yalanı
Yüce mevlam körür doğru olanı
Gülü kurutup tuttun yılani
Hakkımı sana helal etmiyeceğim

Bu coşkunoğlunu düşürdün derde
El açtırdın zalimlere namerde
Karaladın eyvefasız her yerde
Hakkımı sana helal etmiyeceğim

Ozan Erol

Halam oğlu

On yedi haziran pazar günüydü
Son kez yüzün gördüm can hala moğlu
Sabah erken gidip dnmedin geri
Hergelenden sordum can halam oğlu

Arif hazırlanmış sınav gününe
Defterin kalemin almış eline
Bülbül hiĉ dnmezmi kendi glne
Hep bekleyip durdum can halam oğlu

Semihan der ermedim ben muradıma
Canım kurban diyor atif adına
şebnem kızının dngel feryadına
Başım taşa vurdum can halam oğlu

Bilmem sana kimler eyledi nazar
Bindigin arabaı bak oldu mezar
Ağlar coşkunoğlu bir destan yazar
Bu kalemi kırdım can halam oğlu

Bu destan genĉ yaşta trafik kazasında hayatını haybeden halam oğlu iĉin yazdım

Ozan Erol

İncinirsin

Bir gülgibi dallarından
Kırmıyorum incinirsin
Ben bir avcı sende ceylan
Vurmuyorum incinirsin

Bilmem sevenler aynımı
Dertler sardı her yanıma
Gelip kapıda boynumu
Burmuyorum incinirsin

Dağ başından esen yelden
Derelerden akan selden
Seni göremezsem elden
Sormuyorum incinirsin

Coşkunoğluyum halimi
Terk eyledim diyarımı
Yüklemişim kervanımı
Durmuyorum incinirsin
ozan Erol Coşkunoğlu

Ozan Erol

Karagözlüm

Yüregimdeki duyguyu
Bilemezsin kara gözlüm
İstesende bu sevgimi
Silemezsin kara gözlüm

Bülbül gibi zarda kalsam
Tipi boran karda kalsam
Mansur gibi darda kalsam
Gelemezsin karagözlüm

Hasret canım dağlariken
Sevdan kolum bağlariken
Coşkunoğlu ağlar iken
Gülemezsin karagözlüm

Ozan Erol

Kardaş

Evimiz virane oldu
Sen burdan gittin gideli
Anamız divane oldu
Sen burdan gittin gideli

Garip babam çok özlüyor
Ah edip yürek sızlıyor
Yavruların yol gözlüyor
Sen burdan gittin gideli

Coşkunoğlum bize noldu
Güllerim dalında soldu
Saçlarıma aklar doldu
Sen burdan gittin gideli
ooy kardaş oy başı belalım
yürekten yaralım oy kardaş ooy

Ozan Erol

Kıskanırım

Aynı bağda gülşen olsan
Glden seni kıskanırım
Bu sazımda perde olsan
Telden seni kıskanırım

Hata olmazki sözünde
Bir ışıksın bu gözümde
Yağmur olsan gök yüzünde
Selden seni kıskanırım

Bülbülün o feryadını
Glden ister muradını
Kim sylerise adını
Dilden seni kıskanırım

Erol derki dinle beni
Boşaya yorma bu bedeni
Kimseler görmesin seni
Elden seni kıskanırım

söz ozan ErolCoşkunoglu

Ozan Erol

Köylü Diyorlar

Büyüğe saygıyı biz orda gördük
Burda baba moruk biz efe derdik
Hamburger yerine biz kete yedik
Onun için bize köylü diyorlar

Ruj yerine bizde yaşmak modaydı
Oje yerine ellerde kınaydı
Sevgili yerine sultan anaydı
Onun için bize köylü diyorlar

Davullu zurnalı düyünlerimiz
Duvaklı olurdu gelinlerimiz
Eskiden böyleydi bizim töremiz
Onun için bize köylü diyorlar

Dans yerine bizde halay tutardık
Şenlik eder toz dumana katardık
Doğalgaz yerine tezek yakardık
Onun için bize köylü diyorlar

Coşkunoğlu derki biz yazan olduk
Arsıza hırsıza biz kızan olduk
Repçi popcu değil biz ozan olduk
Onun için bize köylü diyorlar

Ozan Erol

Ne sanıyorsun

Güneşmişin semalarda
Kendini ne sanıyorsun
Ceylanmışın dağlarda
Kendini ne sanıyorsun

Ulu bir çınarmısın
Alev alıp yanarmısın
Çöl içinde pınarmısın
Kendini ne sanıyorsun

Bedende gönül kuşumu
Elmasımı zümrüt taşıma
Bulunmaz hint kumaşımı
Kendini ne sanıyorsun

Coşkunoğlu telaşıma
Gölge olsanda başıma
Birdaha çıkma karşıma
Kendini ne sanıyorsun

Ozan Erol

Neredesin

İki gün iki seneden
Beter oldu neredesin
Hasretin tatlı canıma
Yeter oldu neredesin

İlaçsın gönül sızımda
Bülbülüm gülsün arzumda
Hasretin iki gözümde
Tüter oldu neredesin

Özleminle boyun büken
Ayrılık hasreti çeken
Sevda bağımızda diken
Biter oldu neredesin

Coşkunoğlu bilmem noldu
Gül dalında erken soldu
Hayelin bile yok oldu
Yiter oldu neredesin

Ozan Erol

O benim işte

Bir garip görürsen yolun şaşırmiş
Sormana gerek yok o benim işte
Bir saat misali dolanıp durmuş,
Kurmana gerek yok o benim işte

Sevdiyinden almış ise yareyi
Yalnız haktan diler ise çareyi
Mecnun gibi dolanmışsa dünyayı
Yormana gerek yok o benim işte

Çok hoş olur güzellerin edası
Güle dokunmazmı bülbül sedası
Merhem tutmaz ise gönül sevdası
Sarmana gerek yok o benim işte

Coşkunoğlu diye adı var ise
Dünyada çektiği ahu zar ise
Her günü ağlamak ona kar ise
Vurmana gerek yok o benim işte

Ozan Erol

Sana Dokunmaz

Yüreğinde yoksa sevda yarası
Benim türkülerim sana dokunmaz
Umrunda değilse ekmek parası
Benim türkülerim sana dokunmaz

Geçim derdi diye,kaygın yokise
Taştan ne farkın duygun yokise
Anaya babaya saygın yok ise
Benim türkülerim sana dokunmaz

Dönen dolapların kardaysa senin
Kız diskoda oğlun bardaysa senin
Bir elin yağda bir elin başdaysa senin
Benim türkülerim sana dokunmaz

Coşkunoğlu yürek dağlamadınsa
Kanayan yarayı bağlamadınsa
Bir şehit peşinden ağlamadınsa
Benim türkülerim sana dokunmaz

SÖZ MÜZİK OZAN EROL COŞKUNOĞLU

Ozan Erol

Sana Gelirim

Engel görme aradaki dağları
yıkarımda yine sana gelirim
Neron ´dan beterim koca dünyayı
yakarımda yine sana gelirim.

Aşığım ben bir gönül yarasından
yandı bağrım kaşların karasından
yağmur olur saçların arasından
akarımda yine sana gelirim.

Coşkunoğlu bir bak gözde yaşıma
ayrılık zehrini koyma aşıma
dünyayı zindan eyleseler başıma
çıkarımda yine sana gelirim.

Ozan Erol

Sen gidersen

Sen gidersen gönül dünyam yıkılır
Sen gidersen can bedenden çekilir
Sen gidersen garip boynum bükülür
Sen gidersen arayıp soran olmaz

Sen gidersen sanma burda kalırım
Sen gidersen sevdim pişman olurum
Sen gidersen kendi kendim vururum
Sen gidersen yaremi saran olmaz

Sen gidersen sele dömez mi yaşım
Sen gidersen dertten kurtulmaz başım
Sen gidersen zehre dönmezmi aşım
Sen gidersen bir ilaç veren olmaz

Sen gidersen yüreğim kalşır dağlı
Sen gidersen kollarım kalır bağlı
Sen gidersen olmaz ki coşkunoğlu
Sen gidersen burada duran olmaz

Ozan Erol

Senden habersiz

Seni benden alıp götürdü diye
Yola düşman oldum senden habersiz
Mecnun misalim gurbet ellerde
Çöle düşman oldum senden habersiz

Kendi kaderime kendim ağlarım
Coşkun seller gibi akar çağlarım
Bülbül ötmez viran kalır bağlarım
Güle düşman oldum senden habersiz

Bu hasretin beli bükülmez oldu
Yüreklere sevgi ekilmez oldu
Sensiz bu yerler çekilmez oldu
Ele düşman oldum senden habersiz

Coşkunoyluyum hep yakındığımda
Karıncadan bile sakındığımda
Sazıma her mızrap dokunduğumda
Tele düşman oldum senden habersiz
söz ozan Erol coşkunoylu

Ozan Erol

Sevda değilmidir

Gözümüzde ışık olup
Bakan sevda değilmidir
Üzölünce damla damla
Akan sevda değilmidir

Bazen eser bir yel gibi
Bazen coğar bir sel gibi
Bahcelerde bir gül gibi
Kokan sevda değilmidir

Tanısaydım deme keğke
Hem ızdırap hemde neğe
Aşık keremi ateğe
Yakan sevda değilmidir

Dinle erolun dilinden
Sazdaki sarı telinden
Bu gönlümü temelinden
Yıkan sevda değilmidir

Ozan Erol

Severmisin

Heryerde seni arayıp
Sorsam beni severmisin
Gece gündüz hayelini
Kursam beni severmisin

Sevda olsan bu canımda
Dolaşırsan damarımda
Sana verdiğim ikrarda
Dursam beni severmisin

Işık eylesem dünyada
Bir balık olsam deryada
Hergece seni rüyamda
Görsem beni severmisin

Birkez gönül versen bana
Gerek kalmazki dermana
Erolum canımı sana
Versem beni severmisin

Söz Ozan Erol coşkunoğlu

Ozan Erol

Sona gelin

Ellerinde bir demet gül
Güldü geçti sona gelin
Açtım gönül kapısını
Geldi geçti sona gelin

Şanki hilaldi kaşların
İnci tanesi dişlerin
Bir ok gibi bakışların
Deldi geçti sona gelin

Geçit vermez taşlı dere
Soran olmaz akar nere
Yüreğimi yüzbin yere
Böldü geçti sona gelin

Çektiklerim kahir oldu
Uykularım zehir oldu
Yağmur idi nehir oldu
Seldi geçti sona gelin

Ozan Erol

Soran Olmadı

Kimse aldırmadı göz yaşlarıma
Ne haldeyim diye soran olmadı
İçerden kanıyor bu gönül yarem
Yarem içerdendir saran olmadı

Hüzün mısralandı sazda telime
Acıyı şerbet eylediler dilime
El uzanda bağda açan gülüme
Dikeni dalımdan kıran olmadı

Coşkunoğlu neyi duyup gittiler
Geniş günde gelip doyup gittiler
Şimdi bir başıma koyup gittiler
Dar günde yanımda duran olmadı

Ozan Erol

Şehidimin kanı var

Boz kırlar ağladı dağlar ses verdi
Bu bağrımnda şehidimin kanı var
Bir bülbüle sordum gül sevdasını
Yaprağında şehidimin kanı var

Semaya ser çeken ulu çınarın
Sessizce çağlıyan dertli pınarın
Çanakale gibi şanlı diyarın
Toprağında şehidimin kanı var

Coşkunoğlu kenetliyiz can cana
Candan sevdalıyız biz bu vatana
Can vereir çığnetmeyiz düşmana
Bayragımnda şehidimin kanı var

Ozan Erol Coşkunoğlu

Ozan Erol

Talan olur

Balık dediginiz baştan kokmazsa
Ne rüşvet verilir ne alan olur
Soyguncuya kimse sahip çıkmazsa
Ne yolsuzluk olur ne talan olur

Kemsöz edip kemgöz ile bakmazsak
Doğru olup hak yolundan çıkmazsak
Onun bunun alehinde atmazsak
Ne gıybet söylenir ne yalan olur

Ayrımsız doğru bir düzen kurulsa
Devleti soyandan hesap sorulsa
İşsizlige acil çare bulunsa
Ne aç gezen olur ne çalan olur

Çoşkunoğlu sesimizi duyurur isek
İyi kötüden ayırır isek
Köylüyü köyünde doyurur isek
Ne göç olur ne burda kalan olur

Ozan Erol

Tüncay ağabey

Her satırda kilim gibi
Nakışın tüncay ağabey
Gönlümde bir sevgi seli
Akışın tüncay ağabey

Mevlananın sözlerinde
Hep yürüdün izlerinde
Sevenlerin gözlerinde
Bakışın tüncay ağabey

Aşıkların dili gibi
Estin sevda yeli gibi
Binbaşağın gülü gibi
Kokuşun tüncay ağabey

Unutamam emegini
Can kardaşım demegini
Yalnız hakka yüregini
Yakışın tüncay ağabey

Sanma varmadım farkına
Sitemin gurbet çarkına
Yalnız köyünü aklına
Takışın tüncay ağabey

Coşkunoğlu bak ne diye
Bana en güzel hediye
Şiirlerinle zirveye
Çıkışın tüncay ağabey

Not. bu şiir değerli şair ağabeyim tüncay akdeniz armağanımdır

Ozan Erol

Vay başımıza gelenler

Ana demek kaba olmuş
Vay başımıza gelenler
Göbek açmak moda olmuş
Vay başımıza gelenler

Hayel bozuk düş kalmamış
Voltaj düşük fiş kalmamış
Babalara iş kalmamış
Vay başımıza gelenler

Hanım işte adam zarda
Kız diskoda oğlan barda
İşte medeniyet burda
Vay başımıza gelenler

Kadın erkek rol değişmiş
Küpe takmış hal değişmiş
Saç uzatıp yol değişmiş
Vay başımıza gelenler

Coşkunoğlu böyle diren
Araç bozuk tutmaz firen
Kaza yapar elbet süren
Vay başımıza gelenler

Ozan Erol

Yar olur*Divan şiiri

Her yüce dağın başında duman çöker kar olur
Zemheride ne ararsın ağustosta nar olur
Yıkılır virane olur baykuşlar meskan tutar
Bağman görmez,bülbül konmaz gül dalında ğar olur

Sev yaratanın adıyla insanları ayırma
Şu sizden bu bizden deyip taraf tutup kayırma
Gördüğünü dost bilip te her sırrını duyurma
Dostların düşmana döner geniş dünyanın dar olur

Coşkunoğlu kinim olmaz savaşım benim benle
Her sohbeta karışma dur bir konuş iki dinle
Dünya kadar varın olsa zerresi gelmez senle
Sarar seni sinesine kara torak yar olur

Not onbeş heceden oluşan divan türü şiirdir

Ozan Erol